

Z uwagi na wszechobecną informatyzację każdego dnia powstają tysiące danych elektronicznych, które mogą stać się dowodem już nie tylko w sprawach dotyczących tzw. przestępstw komputerowych czy cyberprzestępstw. Rozwój techniki powoduje również, że metody gromadzenia dowodów są coraz bardziej wyrafinowane. Prawne wątpliwości implikują nadto kwestie techniczne związane z zatrzymywaniem i prezentowaniem dowodów elektronicznych, a także oceną ich autentyczności.

Dowody elektroniczne są również nieodłącznym elementem współpracy międzynarodowej w sprawach karnych. Państwa członkowskie coraz częściej konfrontowane są bowiem z potrzebą wykorzystania dowodu elektronicznego zgromadzonego w innym państwie (np. urządzenie elektroniczne), jak i udzielenia pomocy w ich zatrzymaniu (np. przekazanie komunikacji elektronicznej). Kłopoty sprawia również gromadzenie danych „w chmurze”, z uwagi na ich ciągłe przemieszczanie się pomiędzy różnymi serwerami, *ergo*: jurysdykcjami.

Jednocześnie UE wciąż nie opracowała reguł urzeczywistniających ideę wzajemnego uznawania dowodów pomiędzy państwami członkowskimi. Podstawą prawną do takich działań jest art. 82.2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE), który otwiera możliwość ustanawiania reguł minimalnych w tym zakresie. Mimo, iż Komisja Europejska stawia ten cel na priorytetowej liście działań legislacyjnych, zagadnienie to wciąż nie doczekało się opracowania. Dotyczy to również dowodów elektronicznych - pomimo ich rosnącego znaczenia we współpracy karnej w UE.

Celem podjęcia niniejszej tematyki jest zatem wypracowanie, na podstawie art. 82.2 TFEU, minimalnych standardów gromadzenia dowodów elektronicznych w UE w celu zapewnienia ich wzajemnej dopuszczalności pomiędzy państwami członkowskimi. Projekt obejmuje dwa poziomy analizy: poziom UE i poziom państw członkowskich, które badane będą przy użyciu następujących metod:

- analiza dostępnych źródeł (akty prawne, dokumenty robocze, literatura);
- badanie komparatystyczne 28 państw członkowskich UE na podstawie kwestionariusza elektronicznego;
- konsultacje metodą delficką;
- spotkanie w formie *focus group*.

Wyniki badań wpłyną na budowanie polityki legislacyjnej UE, ułatwienie transgranicznego gromadzenia dowodów elektronicznych pomiędzy państwami członkowskimi oraz ich wzajemną dopuszczalność, co zwiększy potencjał nowoczesnego dowodzenia oraz efektywność ścigania karnego w UE.